Kopukka 4/25

PETZL
ARMYTEK
EERO SAHLBERG
PITKÄJÄRVEN VAELTAJAT RY
ESPOO

Kopukka 4/25

10.11.2025

Partiolippukunta Pitkäjärven Vaeltajien virallinen lehti

Päätoimittaja:
Martta Vaahteranoksa
p. 0456427172

Jutut:
Eljas Räisänen
Viivi Österholm
Eero Sahlberg
Petrus Holm
Martta Vaahteranoksa

Kuvat:
Taneli Kotro
Alex Inkiläinen
Lotta Kämppi

Painos: 2–200 kpl
Painopaikka: PitVan kolo
Ilmestyy: 4 kertaa vuodessa

Sisällysluettelo:

Pääkirjoitus 3
Uutiset & info 4
Donin juttunurkka 5
Numero-Punkku 6
Millaisia me pitvalaiset olemme? 9
(Pario)liikkenjohto 101 12
Haastattelu 14
Arvaa johtaja 15
Sudoku 18
Likaiset ja syntiset 19

PITKÄJÄRVEN VAELTAJAT RY
ESPOO

PÄÄKIRJOITUS

Niin kalenterivuosi kuin partiokausikin alkavat marraskuun myötä lähenemään loppuaan. Kopukkaa on ihme kyllä ilmestynyt nyt tänä vuonna jo neljä numeroa kädessäsi oleva mukaan lukien. Kyseessä on siis ensimmäinen kerta vuosiin, kun Kopukkaa on jälleen julkaistu säännöllisesti kokonaisen vuoden ajan. Tähän asti tämä on ollut hieno projekti ja toivon mukaan projekti jatkuu myös vuonna 2026.

Yksin tätä hommaa ei suinkaan ole tehty, vaan kyseessä on aina suuremman porukan yhteinen ponnistus. Haluan kiittää kaikkia juttuja kirjoittaneita, kuvia lähettäneitä, palautetta antaneita, lehtien nitomiseen osallistuneita, sekä tietysti mehukkaiden juorujen lähettäjiä. Erityiskiitos Eerolle kaikesta teknisestä tuesta tietokoneen ja printterin kanssa ja Donille tasalaatuisen hyvistä juttunurkista, joista olemme saaneet nauttia vuoden jokaisessa numerossa.

Kopukka 4/25 sisältää ennätyslaajan kattauksen juttujen kirjoittajia ja sen myötä poikkeuksellisen monenlaisia ja laadukkaita tekstejä. Sisältöön kuuluu mm. katsausta sekä kuluneeseen, että edessä häämöttävään vuoteen, infoa ja oikaisuja, sekä tietysti kaikki perinteiset osiot, kuten asiaan kuuluu.

Muistattehan vinkata Kopukasta myös kavereille ja muille PitVan asioista edes vähän kiinnostuneille – olisi hienoa, jos mahdollisimman moni pääsisi lukemaan tätä vaivalla kasattua vuoden viimeistä numeroa. Ja mikäli joku aikaisempi lehti on päässyt menemään ohi, kaikki vuoden 2025 Kopukat on luettavissa PitVan nettisivuilta osoitteesta pitkajarvenvaeltajat.fi/kopukka

Uutiset & info

Pitkäjärven Vaeltajien sääntömääräinen syyskokous pidetään 26.11.2025 Kololla (os. Lähdepurontie 1). Kokouksessa hyväksytään toimintasuunnitelma ja talousarvio, sekä valitaan vuodelle 2026 lippukunnanjohtaja ja hallitus. Kaikki lippukunnan jäsenet ovat tervetulleita paikalle!

Perinteiset Kammin syystalkoot järjestettiin syyskuun puolivälissä. Johtajiston osanotto oli poikkeuksellisen kiitettävää ja paljon saatiin aikaan. Muiden muassa pitkään suunnitteilla ollut verannan laudoituksen alaosan uusiminen saatiin tehokkaalla työllä vihdoin tehtyä. Tämän lisäksi Kammitien pientaria raivattiin ja asennettiin sinne aurausviitat, sekä suoritettiin suursiivous

Kalenterikampanja on jo täydellä vauhdilla käynnissä! Myyntiaikaa on vielä kaksi viikkoa tämän viikon jälkeen, sillä ensimmäisen luukun saa avata jo 30. päivä marraskuuta ensimmäisenä adventtina!

Espoon Punanen kisattiin 13.–14.9. Luukin ja Vaakkoin alueella. PitVasta mukana oli viisi vartiota. Parhaiten sijoittuivat Karhut, jotka ylsivät harmaan sarjan neljännelle sijalle. Lue koko juttu sivulta 6.

Kaikki johtajat ja myös halukkaat huoltajat ovat tervetulleita remontoimaan kololle **viikonloppuina 22.–23.11, sekä 28.–30.11.** Kokemusta tai osaamista ei tarvitse olla lainkaan, sotkeutumiseen kelpaavat vaatteet ja kengät ovat ainoat, mitä mukaan tarvitsee.

OIKAISUJA:

Kopukan edellisessä numerossa 3/25 oli virhe sivulla 2. Kohdassa, jossa lueteltiin lehteen kuvan ottaneita ei ollut mainittu Justus Jutilan nimeä. Sivun 16 kuva oli Jutilan ottama.

Kopukan 3/25 Likaiset ja Syntiset -palstalla oli virhe: viidennessä juorussa mainittu tapahtumaketju ei tapahtunut Tursaan, vaan Väiskin (2014) kaatajaisissa.

Oletko SINÄ PitValaisen journalismin tulevaisuus?

Lähetä juttuja, kuvia mitä tahansa päätoimittajalle:
Martta Vaahteranoksa, p. 0456427172

DONIN PIIRTONURKKA 4/25

Aina ei jaksa lukea tekstiä. On mukava sen sijaan piirrellä vihkoon kaikenlaisia piirustuksia tai kirjoitella niitä näitä. Haluaisin ymmärtää nuorempia lukijoita enemmän. Kirjoita tai piirrä joku juttu tälle sivulle. Millaisen jutun sinä tekisit?

Numero-Punkku 2025

Eero Sahlberg

Tunnetusti eräpartiotoiminnan ytimessä on retkitaitojen kehittämisen ja riihitysten lisäksi partiotaitokilpailuihin osallistuminen ja niissä pärjääminen – onhan PitVa kuitenkin *2000-luvun menestynein lippukunta Pääkaupunkiseudun partiolaisten kilpailuissa*[1]. Häpeäkseni omalta osaltani kisatoiminta on jäänyt aiempina vuosina vähemmälle muiden kiireiden vuoksi, joten tänä vuonna päätin ottaa itseäni niskasta kiinni ja edestäpäin johtaen näyttää esimerkkiä koko lippukunnalle siinä, kuinka kisoissa voittaminen oikein tehdään.

Harmaassa sarjassa kisannut vartiomme Karhut muodostui minusta, Niinasta ja Nuutista. Kaikki kovia tekijöitä, joten menestyksen tiellä ei näkynyt muita esteitä kuin Justuksen, Sisun ja Paavalin kilpaileva kokoonpano Pitkäjärven Liukkaat. Helpotukseksemme Paavali päätti kuitenkin nerffata vartiotaan jättäytymällä ylioppilaskirjoituskiireisiin vedoten (ettäs kehtasi) pois tapahtumasta jättäen Justuksen ja Sisun pärjäämään tulevista koettelemuksista kahdestaan.

Noh, se ennakkomehustelusta ja sitten itse kilpailuun. Aamu Salmen ulkoilualueella valkeni kauniina ja aurinkoisena aiempien päivien sääennusteista poiketen. Alkutehtävänä kasaan köykäisesti naputellun puulaatikon jälkeen oli aika lähteä tien päälle. Päivämatkan aikana päästiin niin suunnistamaan, kokkaamaan

Totuuden hetki: istuvatko tapit reikiin? No eihän ne istuneet.

porkkanalettuja kuin tunnistamaan puiden lehtiä näppituntuman perusteella (ikävä tehtävä, onneksi meni hylkyyn). Viimeisellä rastivälillä tapahtuneen pienen suunnistuspummin jälkeen saavuimme yörastille juuri kun auringon viimeiset säteet olivat katoamaisillaan horisontin taakse. Yörastin tehtäväkokonaisuus oli hämmentävä: Kaksi(!) yösuunnistusta, köyden rihmaamista, märän sukan kuivausta, kuusenjalan rakennusta eikä yhtäkään ruokatehtävää. Ryhdyimme reippaasti toimeen ja nukkumaan päästiin lopulta toisen suunnistustehtävän jälkeen kolmen aikoihin yöllä.

[1] partiowiki.fi/Pitkäjärven_Vaeltajat

Nuutti ja Eero värkkäävät yötehtävän kuusenjalkaa

Sunnuntaihin herättiin asiaan kuuluvalla tavalla silmät ristissä katkonaisten yöunien jälkeen. Fiilistä piristi kuitenkin edellisen päivän muutamien rastien pisteistä yörastille koostetut välitulokset, joissa olimme ensimmäisellä sijalla.

Aamupäivän aikana viikonlopulle luvattu rankkasade alkoi toden teolla näyttää merkkejä itsestään ja sade jatkuikin siitä maaliin saakka. Päälakea pitkin valuvat vesipisarat piristivät (not) erityisesti ruuhkautuneille rasteille jonottaessa. Vartiomme oli kuitenkin sen verran onnellisessa tilanteessa, että pääsimme suorittamaan musavisarastia vain noin tunnin jonotuksella, emmekä istuneet sateessa lähemmäksi kolmea tuntia kuten tarinan mukaan jonoon vasta myöhemmin päässeet vartiot. Myöskään pienoislennokin askartelu vettyneestä pahvinpalasta ja puunkappaleesta ei enää päivän loppupuolella jaksanut motivoida kovin merkittävästi ja heittokokeessa lennokin lentorata muistuttikin melko tarkasti vartiomme innostuksen tasoa sunnuntain aikana ajan funktiona: kauniisti nokka edellä maahan parin metrin lennon päätteeksi.

Maaliin kuitenkin päästiin menestyksekkäästi kiritaipaleen päätteeksi, eikä lämpimään autoon ja saunaan pääsy olisi varmasti tuntunut läheskään yhtä hyvältä, mikäli keli olisi hellinyt meitä myös toisena kisapäivänä. Kilpailu ei kuitenkaan tietenkään pääty vielä maaliin pääsyyn, vaan siitä vasta

alkaa koko kokemuksen jännittävin vaihe: tulosten kyttääminen. Lopputuloksena karhujen ensimmäisissä välituloksissa loistanut johtoasema suli (rastihenkilöiden virheiden ja yleisen epäoikeudenmukaisuuden vuoksi) neljänteen sijaan, johon voitiin kuitenkin harmaan sarjan ensikertalaisena sekavartiona olla todella tyytyväisiä.

Ja lopuksi vielä virallinen lausunto lippukunnanjohtajan asemassa: osallistukaa kisoihin ja viekää itsenne mukavuusalueen ulkopuolelle, kokemus muuttuu kyllä positiiviseksi viimeistään jälkikäteen pohdittaessa.

Mukana Punkussa oli Karhujen lisäksi PitVasta Pitkäjärven Liukkaat (ylimmässä kuvassa Sisu ruokarastilla), Sorsat (vasemmassa kuvassa alhaalla Eemil), Älysorsat (vasemmassa kuvassa alhaalla koko vartio maaliin saapuneena), sekä ensikertalaisena Rotat.

Millaisia me pitvalaiset olemme?

PitVa on lippukuntana ollut aina hieman omalaatuinen ja ulkolippu-kuntalaisten toimesta kummasteltu tapaus. Meistä liikkuu paljon hyvinkin kärjistyneitä stereotypioita, mutta kai siellä jossain on joku totuuden siemen taustalla. Eräs lippukuntamme johtaja on koonnut alle jokseenkin stereotyyppisen kuvauksen siitä, millainen pitvalainen samoaja/vaeltaja on ulkolippukuntalaisen silmin.

Kun on aika laittaa se oma lapsi partioon, lippukunnaksi valikoituu useimmiten se lähin tai se missä kaverit tai sisarukset ovat. Tässä vaiheessa ei ehkä tule ajatelleeksi, mutta seura todellakin tekee kaltaisekseen ja jokaisessa lippukunnassa on varmastikin ne omat karikatyyrit ja stereotypiat, jotka jäseniin enemmän tai vähemmän pitävät paikkansa. Koetankin nyt omiin kokemuksiin pohjaten kuvitella, millainen on (stereotyyppinen) pitvalainen ulkolippukuntalaisen silmin.

Ulkolippukunnasta katsottuna pitvalaiset ovat hieman kuplautuneita ja jokseenkin konservatiivisia, paikalle pitvalaiset saapuu mieluiten autolla, pysyttäytyvät mieluiten omassa porukassaan tai korkeintaan heittävät käyrää muitten järeäläisten kanssa, hyvänmielen palauteringissä pitvalaiset korkeintaan murahtavat jotain saunan puutteesta, mutta kun on aika ryhtyä toimeen pitvalaiset erottuvat edukseen, ja oli sitten kyse leikkikurssista tai kesäleirin suunnittelusta pitvalaiset hoitavat hommat ilman mitään ylimääräistä käsien heiluttelua tai maukumista.

Eräänlainen konservatiivisuus näkyy pitvalaisissa niin että esimerkiksi telttasaunan tai rinkkatelineen askartelu ei ole homma eikä mikään, mutta kun pitäisi tehdä maukasta tofu-mifu-tomaattipastaa niin suuhun saattaa päätyä vain oma sormi.

Leireillä tai samassa savussa pitvalaisten kanssa majoittuvat saattavat kummastella pitvalaisten mukanaan raijaamaa tavaramäärää, erikoisia patenttiratkaisuita ja yömyöhään kalusto-PJ:stä kantautuvaa karaokea.

Tervetuloa Pitkäjärven Vaeltajien perinteiseen

Puurojuhlaan

Maanantaina 15.12.2025 klo 18-20

Perheet ovat tervetulleita mukaan!

⚜ *Partiolupaukset*

☃ *Kalenterinmyyjät palkitaan!*

☕ *Ilmaista joulupuuroa ja glögiä*

❄ *Joulupukki*

♫ *Musiikkia (tällä kertaa vakioesiintyjä LäpsLäps EI esiinny)*

❄ *Herkku- & PitVa-tuotemyyntiä*

Tuo pieni

n. 5€ arvoinen lahja mukanasi, silloin saatat itsekin saada pienen lahjan…

⚲ *Laaksolahden kappeli os. Ylänkötie 16, 02730*

Kokoamme historiikkia 2027

50-V JUHLAVUOTTA

VARTEN!

Jos sinulla on kuvia, tekstejä muistoja mihin tahansa PitVan historian vaiheeseen liittyen, ota yhteyttä:

☎ +358 456427172 / martta.vaahteranoksa@pitkajarvenvaeltajat.fi

Sudenpentuosaston talvinen kammi-

Retki 29.-30.11.

Ilmoittaudu mukaan! bit.ly/43uMhry

SAVE THE DATE!

VUODEN HAIPPISIN TAPAHTUMA

PITVAN KEVÄTRETKI

24.-26.4.2026

(Partio)liikkeenjohto 101: rekrytointi ja suorituskyvyn johtaminen

Petrus Holm

Disclaimer: Toisin kuin tämä kirjoitus antaa ymmärtää, ei partio ole johtajille vain työtä. Jos partioarkesi tuntuu työltä, ole yhteydessä lippukunnan HR-osaston Justukseen.

Olen keskustellut lippukunnan johtajien kanssa siitä, miksi teen hommia "pienessä" pestissä sen jälkeen kun on jo tehnyt melko pitkää partiouraa lippukunnan hallituksessa, EPT:n puheenjohtajana tai Väiskin leirinjohtajana (rip Väiski 2020).

Yleinen ajattelu tuntuu olevan, että jokaisen partiopestin tulisi olla edellistä suurempi ja mahtavampi. Ja ennen kaikkea vaativampi. Mutta asia ei ole näin mustavalkoinen, kuten osoitan seuraavaksi.

Linkki työelämään on voimakas. Suuret yritykset rakentavat organisaatiopyramideja ja työntekijän urakehitys nojaa ennalta määrättyihin portaisiin. Ääritapauksessa ylennykselle on annettu aikahorisontti: voit saada ylennyksen tasan kahden vuoden päästä, et ennen etkä jälkeen. Ylennyksen antamattomuus on hiljainen signaali työntekijälle, että nyt olisi korkea aika nostaa kytkintä. Jokainen halukas ei siis voi olla firmassa töissä tehokkuuden edistämisen nimissä.

Sen sijaan vapaaehtoistoiminnassa on sisäänrakennettu ajatus siitä, että kaikille halukkaille löytyy sopiva työtehtävä eli pesti. Performanssin arviointi ei ole yhtä kriittistä, työvoiman ollessa ilmaista. Toisaalta esimerkiksi PitVan johtajisto on merkittävän kokoinen resurssipooli, jossa vaihtoehtoiskustannus on todellinen: pestiin on olemassa enemmän ja vähemmän sopivia vaihtoehtoja. Valitsemalla vähemmän sopivan vaihtoehdon lippukunnan johto voi heikentää lippukunnan toiminnan tasoa ja epämotivoi sekä toimeen ryhtyvän henkilön, että sen jolla olisi ollut siihen vahvempi motivaatio/osaaminen.

Fiksautumalla pyramidiajatteluun sekä rekrytoija (lippukunta) että työnhakija (johtajaikäinen partio-

lainen) rajoittavat valinnanvaraansa. Jos esimerkiksi lippukunnan johtokolmikossa, eli pyramidin huipulla, toiminut huippuosaaja on lopettamassa pestinsä, on riskinä ajatella ettei lippukunnalla ole enää "mielekästä tekemistä" tarjolla. Perinteisesti tässä vaiheessa on kaksi vaihtoehtoa: siirtyä EPT:n tai piirin tehtäviin, taikka lopettaa partio mielekkäiden pestien puutteen vuoksi.

Kesän johtajistoseminaarissa arvioimme lippukunnan tilaa heikkouksien ja vahvuuksien kautta. Keskustelussa eräs vanhempi johtaja mainitsi, että on tärkeää löytää jokaiselle sopiva pesti nykyiseen elämäntilanteeseen. Joidenkin kohdalla se tarkoittaa lähes täyspäiväistä kololla pyörimistä, toisille sitä että tulee viisastelemaan kammitalkoisiin kaksi kertaa vuodessa.

Olisi helppoa ajatella, että ensimmäinen henkilö on huomattavasti arvokkaampi lippukunnalle ja kaikki resurssit tulisi suunnata näiden henkilöiden suuntaan. Näin toimimalla kuitenkin tehdään kaksi tappiota yhden hinnalla. Ensinnäkin lippukunta menettää ilmaisen työvoiman. Toisekseen satunnaisesti partiota harrastavan henkilön partioharrastus kärsii ja hän saattaa harkita muita, vähemmän laadukkaita harrastuksia kuten urheilu tai itsensä sivistäminen.

Toki resurssien allokointi, siis pestaaminen, vaatii myös aikaa ja on pois jostain muusta. Kuten osoitin lähes aukottomasti ylempänä, on tällä investoinnilla kuitenkin lähes viiveetön positiivinen sijoitetun pääoman (johtokolmikon aika) tuotto. Jokainen pesteissä toimivien menestymiseen tehty minuutti on siis erinomaista ajankäyttöä.

Näillä ajatuksilla, toivotan hallitukselle onnea ja menestystä 2026 pestien suunnitteluun ja pestaamiseen.

Haastattelu: vartio-osaston retken kulissien takana

Vartio-osaston retkeä vietettiin perinteiseen tapaan jännittävissä tunnelmissa Halloweenviikonloppuna 31.10.–2.11. Retki oli tarpojille kaksi yötä ja seikkailijoille yhden. Toimitus ei onnistunut retken jälkeen tavoittamaan itse retken johtajaa kasvotusten, mutta iloksemme hän vastasi muutamiin kysymyksiin viestitse.

”Mun nimi on Usva ja oon harrastanut partioo kahdeksan vuotta. Partiossa mä johdan tällä hetkellä seikkailijavartio Muurahaisia.” Muurahaiset -vartion osanotto retkelle oli hyvää: vartion neljästä johtajasta paikalla oli neljä, joista Usva johti retken, Hymy ohjelman ja Seera oli keittiössä pääkokkina. Kymmenestä vartiolaisesta osallistui huikeat 7, mikä on 70 prosenttia jäsenistöstä (n. 72 jos johtajat otetaan laskuihin)

”Partion ulkopuolella mulla menee suurin osa ajasta kouluun ja pikaluistelutreeneihin.”

Kysyttäessä tunnelmia liittyen retkeen noin viikkoa tapahtuman jälkeen Usva vastasi näin: ”Vartio-osaston retken johtaminen oli kivaa mutta myös vähän jännittävää, koska johtamisessa on suuri vastuu. Vaikeaa retken johtamisessa oli luottaa siihen, että retkestä tulee onnistunut. Kivointa taas johtamisessa oli, kun retkestä tykättiin ja retkellä oli hauskaa. ”

Retki oli kuin olikin hyvin onnistunut. Ohjelma oli monipuolista (kiitokset Hymylle ja kaikille ohjelmaa tehneille) ja hauskaa, ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi (kiitokset keittiön Seeralle, Einolle ja Siirille).

Retkenjohtajan tulevaisuudensuunnitelmia tiedusteltaessa saimme koko lippukunnan tulevaisuuden kannalta iloisen vastauksen:

”Toivon partiolta tulevaisuudessa paljon hauskaa tekemistä ja mahdollisesti haastavampia pestejä.”

”Sipuli on paras vihannes, koska se on kuin ihminen päällimmäisen kerroksen alta löytyy vielä monta kerrosta lisää”, oli Usvan vastaus kysyttäessä parasta vihannesta

Loppukaneetti on lyhyt ja ytimekäs:

”Terveisiä Lotalle, sua odotetaan jo Pit-Vaan”

Arvaa johtaja

Usko tai älä, mutta PitVan johtajatkin ovat olleet joskus nuoria ja hurjia. Palataan hetkeksi yksinkertaisempaan aikaan, kun meidänkin suonissa virtasi vielä kahvin sijasta loputonta iloa ja energiaa.
Alla näet kuvia PitVan johtajista pieninä partiolaisina. Tehtäväsi on arvata kuka on kukin. Vastaukset löytyy lehden viimeiseltä sivulta.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

11. _____

12. _____

Ratkaisut edellisen sivun tehtävään:

1. Eino 2. Kalle 3. Justus 4. Eero 5. Iida 6. Ville 7. Petrus 8. Elsa 9. Eljas 10. Inkeri 11. Viivi 12. Nuutti

SUDOKU

		2				6		7
		1		6			2	
7	8			2	1			
6							4	
	1					7	3	
4				5		1		
	6	4					7	
					6		5	
	5				4			

likaiset ja syntiset

Syntistä menoa pahamaineisen leirin kaatajaisissa?

Sit ku p**** osuu tuulettimeen niin toivon että siitä selvitään.

Onko pitvalaisten kysyntä laskenut, vai miksi täällä Mitä on käynyt vanhalle kunnon lippukuntauskollisuudelle???

Vartio-osaston retken toisena yönä nähtiin, kun kaksi nuorta sielua löysivät toisensa.

näyttää näin tyhjältä? No, ainakin se yksi kestää edelleen. Maaginen 3kk rajakin on jo ylitetty kauan sitten.

Tarpojaosastossa on ollut viime aikoina paljon sutinaa niin suuntaan kuin toiseenkin ;)

Yksi ovi sulkeutuu, mutta toinen ehkä aukeaa??

Monet joita luultiin pitkäkantoisiksi olivatkin näköjään vain kesän huumasta syntyneitä ja lakastuivat lehtien myötä

Matkalla minne vaan

Instagram: @pitvaeltajat
Facebook: Pitkäjärven Vaeltajat
Nettisivut: pitkajarvenvaeltajat.fi